

BÉKESSÉG NEKTEK!

B év – Évközi 23. vasárnap

Gondolatok vasárnapra

TÜRELEM!

Egy férfi megfigyelte egyszer a lepke küzdelmét, amikor ki akart bújni gubójából. Szerinte nagyon lassan ment a dolog. Éppen ezért lehelni kezdett rá, hátha úgy jobban melegszik. Leheletének melege csodát művelt, meggyorsította a menetet. Ami kikerült a gubóból nem lepke volt, hanem egy szárnyain megsérült teremtmény. – A növekedés folyamatát nem lehet meggyorsítani, mondta a Mester. Amit tehetünk, ki kell várni a természet rendjét.

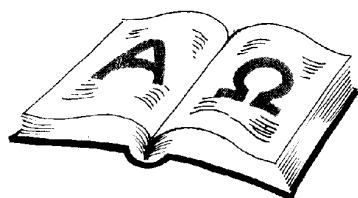
„Éljünk a jelen pillanatban úgy, hogy a legmesszebbmenőkig ki tudjuk használni azt, amivel rendelkezünk... és ne futkározzunk előre és vissza.”

A VASÁRNAPI OLVASMÁNYOK ELÉ

A dadogó siketnéma gyógyítása az Örömhír üzenete a minden gyarlóságra könnyen kapható emberségünknek. Amennyire ajándék a szólás-hallás az emberfiaknak, annyiban „kutya kötelességünk” karban tartani mindegyiket! A rágalmazó, szennyes szó csúf visszaélés. Nemcsak erkölcsi, hanem intelligencia-kérdés is. A lelki-szellemi környezetszennyezés kérdése soha nem volt aktuálisabb, mint ma!

ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP

A mai igehirdetés emlékeztet a messiási ígéretekre. A Messiás az emberséget felemeli és üdvösségre segíti. Ebbe a keretbe illik a szentlecke, amely elvet mindenfajta hátrányos megkülönböztetést.

Az egyház Isten törvénye szerint tilt minden hátrányos megkülönböztetést egyesek és társadalmi csoportok között. Apostoli küldetésünk, hogy az egyetemes testvériségért fáradozzunk. (Iz 35,4-7)

Jézus üdvösséget hozott mindenki számára. A süketnéma és a többi beteg gyógyításával üdvösségünket akarja előmozdítani, illetve biztosítani. (Jak 2,1-5)

Jézus nem akarja, hogy tanítványai nyilvánossá tegyék messiási tetteit, részben azért, hogy ezzel a mennyei Atya dicsőségét el ne homályosítsa,

részben azért, hogy ne szolgálhasson alapot a messiásról alkotott téves elképzeléshez. (Mk 7,31-37)

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 7,31-37)

Abban az időben: Jézus elhagyta Tirusz vidékét, és Szidonon át a Galileai-tóhoz ment a Tízváros határába. Itt eléje hoztak egy dadogva beszélő siketet, és kérték, tegye rá a kezét. (Jézus) félrevonta őt a tömegből, a fülébe dugta az ujját, majd megnyálazott ujjával megérintette a nyelvét. Föltekintett az égre, fohászkodott és így szólt: „Effata, azaz: Nyílj meg!” Azon nyomban megnyílt a füle, megoldódott a nyelve, és érthetően beszélt. Jézus megparancsolta nekik, hogy a dolgról ne szóljanak senkinek. De minél jobban tiltotta, annál inkább hirdették. Szerfölött csodálkoztak, és hangoztatták: „Csupa jót tett: A siketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké!”

Ezek az evangélium igéi.

MIRE KÉPES A SZERETET?

Az élet furcsaságai közé tartozik, hogy az egyik ember gonoszságát jóváteheti, annak következményeit kiküszöbölheti egy másik ember jósága. Erről tanúskodik egy, már hetven évet meghaladó korú német férfi esete. A mai fiatalok csak könyvekből, néha filmekből ismerhetik a múlt század negyvenes éveinek kegyetlenségeit. Nem élték át annak a kornak borzalmait, úgy vélik, nem is volt az olyan megrázó, testet-lelket megnyomorító.

Közismert, hogy a német fajimádók hogyan bántak el a zsidókkal. A tiszta faj érdekében nemcsak a zsidókat pusztították, hanem azokat is, akik zsidókkal kötöttek házasságot, még akkor is, ha az jóval a zsidó törvény megfogalmazása előtt történt. Az eset, amiről szólni szeretnék, abban az időben kezdődött. Egy zsidó édesanyát a kisleány szeme láttára vertek meg és hurcoltak el. A síró apát a német katona úgy megütötte, hogy az a földre

esett. A katona csizmájával az apa arcába rúgott, sőt rálépett. A látott kegyetlenség sokkolta az alig tízéves fiút, aki ennek következtében elvesztette beszélő képességét, sőt megsüketült, teljesen zárkózott lett. A félelemtől gyakran reszketés fogta el. — Húsz év múltán egy, a korban hozzá közelálló fiatal özvegy véletlen találkozás révén megismerte, megsajnálta, és

félszége és sérültsége ellenére megszerette a beteg férfit. És ekkor jött a nagy meglepetés: a körülbelül harmincéves férfi hasonló érzelemmel válaszolt az asszony szeretetére. A váratlan és perzselő erejű szerelem, az érzésekkel teli emberi kapcsolat nyomán egyfajta csoda történt. Megoldódott a férfi nyelve, és a húsz éve néma ember fokozatosan kezdte kimondani a szavakat. Ugyanakkor az asszony szavai is hallhatóvá lettek számára. Olyan hatással volt rá az asszony szeretete, szerelme, hogy a férfi érzelmileg szinte kivirult. Lassan visszakerült a normális életbe, amelytől húsz évig távol volt.

A FÜLED

Csoda a hang, csoda a zene, csoda az ének, csoda a dal. Füled hallja mind. Füled fogja fel a muzsikát és a zörejt. A csönd és a kiáltás szívedbe a füleden jut át. Füled hallja a szót, mit a másik mond. A fül a lék nyitott kapuja, mely szüntelen a szavakat várja.

A világ hang és csönd. A világ hanggazdagsága a füleden át a tiéd. A csend, bensőd kincse, füled által lesz. Minden szót, minden beszédet füled hall meg.

Vigyázz a füledre! Gyűjts kincseket vele. Hallgasd a madárdalt, a hívó szót, a nevetést, a zokogást, az áldást és a szerelmes hívást. Hallgasd a mennydörgést, halk neszét az osonó állatnak. A lepke szárnylebbenését. Figyeld a jó szót, a beszédet. Háló legyen a füled, mely a szóözönből kimeríti a beszédet, mely mond valamit.

Hang és csönd a világ. Mennyi hang és mennyi csönd a tiéd, csak hallásod legyen rá!

Minden hang, minden csend a szívedben öröm.

Tudom, van sikoltás, van hörgés, van jaj, mely kínból születik, és van bombák robbanása, van rengés, amikor a föld megreped, s ordít a vulkán, amikor kitör. Tudom. De a mindennapokban mégis több a hang, amelyből a létezés és az élet öröme zenél. (Mácz István)

A SZENTMISE KÁNONIMÁJA – VII./C

Add, hogy az Egyház minden tagja

megértse az idők jeleit,

és növekedjen az evangéliumhoz való hűségben.

Nyisd meg szívünket a körülöttünk élő emberek iránt, hogy szeretettel megosszuk bánatukat és aggodalmaikat, reményeiket és örömeiket,

és utat mutassunk nekik az üdvösségre.

IMA ÁPOLÓÉRT, ORVOSÉRT

Uram, Jézusom! Orvosaim, ápolóim a Te hívásodat követték, amikor a Tőled kapott tehetségüket a beteg emberek szolgálatába állították. Igen sokat kellett tanulniuk, hogy munkájukat becsületesen végezhessék. Az izzadság, a vér, az emberi szenny szaga veszi körül őket: félelem, jajgatás, sírás, nyugtalanság fogadja munkájukat. A lassú gyógyulás, a kikerülhetetlen baj elhatalmasodása miatt őket vádolják. Szolgálatuk hosszabb, mint másoké, éjjel-nappal rendelkezésre kell állniuk. Mégis mosolyogniuk kell, biztató tekintettel nézni a beteg testvért; gyöngéd, vigasztaló szavuk mindennél többet ér.

Kedélyükre ránehezedik a kórtermek, a súlyos és menthetetlen betegek légköre; viaskodniuk kell olyan betegekkel, akik saját maguk legnagyobb ellenségei. (*Nem tartozom-e én is ezek közé?...*)

Adj, Uram, nekik lelkerőt, vidámságot, békét, örömet, türelmes betegeket, jó munkatársakat. Érezzék, hogy a te ügyedben járnak, lássanak meg Téged betegeikben. Boldog, szép családdal áldd meg őket, ahol megvigasztalódnak, megpihennek, felüdülnek. Tiszta szelek hozzák tüdejükbe a friss erdők illatát, napfényed simogassa fáradt testüket. A betegek szemében lássák meg a hálát és a megkönnyebbülést. Te tekints vissza rájuk a betegek szeméből.

Szolgáid ők, jobboldon van a helyük, hiszen Te örök életet ígértél azoknak, akik a Te kedvedért a legkisebbek közül egynek is jót cselekednek.

Áldd meg őket, Uram, áldd meg munkájukat, életüket és övéik életét. Áldd meg őket úgy, mintha veled tették volna mindazt, amit értünk tesznek. Ámen.

☺ ☺ NEVESSÜNK! ☺ ☺

Egy fiú beront a plébániára:

- Képzeld, mi történt az imént, plébános atya! Egy sánta férfi bejött a templomba. Megállt a szenteltvíztartónál, merített belőle, és meghintette vele mindkét lábát. Ezután eldobta a mankóit!

A pap ünnepélyesen megszólalt: - Fiam, te most tanúja voltál egy csodának. No és hol van az az ember?

- A szenteltvíztartó mellett fekszik a földön.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor